

Tartalom

Az üdvösség kelyhe	1
Riport: Zarándoklat a csácsi Mária-forráshoz	2
Szent Pio atyáról elnevezett cursillo-csoport	3
4-es oldal: A legnagyobb öröm	4
Filmajánló	5
Templomunk: Szent Péter és Pál apostol freskója	6
Elsőáldozók, bér mátkozók fotói	8-9
Naptár: Június 21 – Keresztelő Szent János	10
Ismerős testvérek: Riport Pummerné Gróf Katalin, önkéntes beteglátogatóval	11
Beszámoló a Városmisszió Lelkesítő programjáról	12
Bér mátkozók zarándoklata Zalaegerszegen	13
Beszámolók, hírek	14-16

Az üdvösség kelyhe

Miután a szentmisében az egyetemes könyörgések véget érnek (ezekre válaszolunk úgy, hogy „Kérünk téged, hallgass meg minket!”) s a hívek rendszerint énekelnek, az oltárnál a pap előkészíti az ostyát és a bort. Ezekből lesz számunkra Krisztus teste és vére, vagyis az Oltáriszentség, görög eredetű nevén Eucharisztia. A bort az atya a kehelybe tölti és pár csepp vizet önt hozzá. De miért is? Egy ókori, a 200-as években élt egyházatya, Szent Ciprián segítségével nézzük meg ennek mélyebb értelmét!

Az egyik levelét (a 63-as számút) Szent Ciprián teljes egészében az Oltáriszentség témájának szenteli. Ezt azért írta, mert az ő korában voltak, akik azt tanították, hogy a szentmisében nem kell bort használni, elég csak a víz is. Ciprián ezért kifejti, hogy az Eucharisztia azt a célt szolgálja, hogy akik magukhoz veszik, egyesüljenek Krisztussal és mivel ugyanabban a szentségben részesülnek, ezért a hívek, azaz Isten népe közösségét is építi a szentáldozás. A Jézussal való eggyé válásnak nagyon szép kifejezése a víz borba öntése. Ciprián a következőt írja erről: „A víz a népet jelképezi, a borban pedig Krisztus vére jelenik meg. Amikor pedig a kehelyben elegyedik a bor és a víz, Krisztussal egyesül a nép, tehát a hívek tömege eggyé válik és összekapcsolódik azzal, akiben hisz. A bornak és a víznek ez a keveredése és egyesülése az Úr kelyhében jön létre, hogy az elegy többé ne válhasson szét.” Ezt fejezi ki az az ima is, amit a pap a víz és a bor összekeverésekor magában imádkozik: „A víz és a bor titka által részesüljünk annak istenségében, aki kegyesen részese lett emberségünknek”. Ez azt jelenti, hogy a szentáldozás által egyesülünk Jézussal és így juthatunk a mennybe.

Az egyházatya szerint amint a víz és a bor eggyé válik, úgy van ez a kenyér (ostya) esetében is: „Ahogyan a sok mag egybegyűjtése, megőrlése és összekeverése egyetlen kenyeret alkot, ugyanúgy mi is egy test leszünk Krisztusban, aki a mennyei kenyér, a mi tömegünk ugyanis hozzá tartozik és vele egyesül.” Ez pedig azt is jelenti, hogy amikor Jézus nagypénteken meghal a kereszten, bizonyos értelemben a benne hívők együtt szenvednek és meghalnak vele, s amikor a halálból feltámad, ugyanígy a hívek is feltámadnak vele (a Szépséges Eucharisztia című könyv szerzője, Dennis Billy redemptorista szerzetes szerint).

A szentáldozás, feltéve, ha méltó módon történik, óriási kegyelemforrás. Amikor legközelebb szentáldozáshoz járulunk, gondoljunk arra, hogy Jézussal válunk eggyé. Egy apró gyakorlati megjegyzés, hogy ezért nem kell a szentáldozás után térdet sem hajtani: hiszen Jézus bennünk van, mi hordozzuk őt! Ha pedig Jézussal egyesülünk, akkor a halál sem vesz erőt rajtunk, hiszen, ahogy Szent Pál írja: ha meghalunk vele, vele együtt élni is fogunk” (2Tim 2,11).

Az Oltáriszentség valamint Szent Péter és Szent Pál

Riport

Zarándoklat a csácsi Mária-forráshoz

2024. május 11-én a csácsi városrész hívő közössége volt a házigazdája a Városmisszió egyik programjának. A Szent Sebestyén plébániatemplomtól indulva gyalogos zarándoklatra került sor az ún. Csurgókúthoz, a Mária-forráshoz. Az esemény szervezője Kovács-Éltes Annamária volt, aki néhány hét eltelte után is örömmel idézte fel a délután emlékeit.

Hogyan kerültél kapcsolatba a Városmisszió szervezőivel? Miért fontos számodra a misszió?

A Városmisszió szervezőivel Gellért atya (Furján Gellért plébános) közvetítésével ismerkedtem meg, szívesen vállaltam a koordinátori szerepet, mert néhány évvel ezelőtti megtérésem nagyon alaposan megváltoztatta és felforgatta az életemet. Új életet kaptam, és azóta feladatommak, küldetésemnek tartom, hogy Isten szeretetét megismertessem másokkal is. Hiszem, hogy ez a mi legnagyobb erőnk és reménységünk.

Felsővezetőként dolgozom a mindennapokban, de sokszor érzem úgy, hogy a hétköznapi munkám mellett a közösségért való tettek tesznek egészsé engem, ezek által kiteljesedhetek.

Budapesten évekkal ezelőtt, az Eucharisztikus Kongresszus idején már láttam városmissziós utcai tevékenységet. Megragadott, ahogy a Széll Kálmán téren áthaladó tömeg figyelmes lett a színpadon evangelizáló zenekarra. Nagyon különböző embereket szólított meg ez a fajta hívás; akkor mint hallgató vettem részt, de máig friss élményként él bennem.

nem.

Az előbb felsorolt indítatások folyamatosan alakultak bennem és késztettek arra, hogy aktívan részt vegyek a plébánia életében. Az Úristen kegyelme, hogy éppen elindult a Városmisszió. Egyszer valaki azt mondta nekem, hogy Isten nem mindig az alkalmasokat választja ki, de alkalmassá tesz a feladatra. Ez azóta szent meggyőződés, mert én is folyamatosan érzem és tapasztalom, ahogy Jézus formál és alakít engem, és segít, amikor elakadok.

A csácsi plébánia ezzel a zarándoklattal kapcsolódott a programokhoz.

Nagyon szeretem a Mária forrást, sokaknak mutattam már meg, de úgy érzem, hogy még mindig nem ismerik elegendően. Szívesen időzöm ott, mert minden évszakban, napszakban más és más élményt, érzést nyújt ez a hely. Én is – min a legtöbb ember – a természetben különleges módon érzem Isten jelenlétét. Ez a hely is ilyen, a maga szépségével, csendességével, tisztaságával. Egyszer Gellért atya említette, hogy a korábbi időkben volt, hogy tartottak májusi litániát a forrásnál. Azóta vágytam arra, hogy én is részese lehessen egy ilyen közös imádságnak. Mikor a városmissziós megbeszélésen felmerült, hogy tavasszal minden városi plébánia tartson valamilyen központi programot, akkor rögtön beugrott az ötlet, és boldog voltam, hogy most megvalósíthatjuk, sőt nem csak a helyi plébánia hívei számára, hanem nagyobb körben is.

Kiket szólított meg ez a közös imádságos séta?

Mindenkit szívesen vártunk, akár helyi, akár vidéki, akár még sosem járt itt, akár már többször is, a kicsiktől az idősekig, mindenkit.

A gyermekeknek kreatív foglalkozással, tizedes gyöngyórsafüzér fűzéssel, könyvjelző készítéssel és színezőkkel is készültünk. Végül többen érkeztek más városi plébániákról vagy a környező falvakból, a helyiek voltak kevesebben.

Mi volt ennek a napnak a különleges ajándéka számodra?

Több ajándéka is volt a napnak. Az egyik, hogy legnagyobb meglepetésünkre Székely János püspök atya megtisztelt minket a jelenlétével, eljött hozzánk és vezette a litániánkat. Mindig nagy boldogság és öröm püspök atya társaságában lenni. Nagyon lelkesítő, példamutató a hozzáállása, elhivatottsága, alázatossága és közvetlensége.

Emellett nagyon sok kedves visszajelzést kaptunk, ismerősöktől és ismeretlenektől is. Öröm volt hallani másoktól is, hogy egy nagyon szép lelki élménnyel gazdagodtunk és lelkileg feltöltődve tértünk haza. Többen kérték, hogy teremtsünk belőle hagyományt (és volt olyan idősebb testvér, aki jelezte, hogy milyen jó volna, ha az utat rendbe lehetne tenni, hogy autóval is könnyebben megközelíthető legyen a forrás.)

Áldott napot éltünk át együtt!

A riportot készítette: Háriné Mile Mónika

Szent Pio atyáról elnevezett cursillo-csoport

Csoportunk 2019 decemberében alakult a II. zalaegerszegi férfi cursillot követően. Talán az az egyik legfontosabb gyümölcse és folytatása egy cursillonak, ha baráti csoportok, közösségek tudnak kialakulni. Mi hét fővel kezdtük a működésünket és Szent Pio atyát választottuk a csoportunk névadó szentjének. Nagy Tamás atya vezetésével kéthetente találkoztunk és a cursillos irányadást, tematikát követve alakítottuk ki a csoporttalálkozók menetrendjét közös elmélkedést, rendszeres imádságokat, előadásokat tartva. A COVID19-járvány rányomta a bélyegét a csoportra, de – ha nehézkesen is – sikerült tartani a kapcsolatot és on-line bekapcsolódni az összejövetelekbe. Egymást erősítettük, közösen imádkoztunk adott órákban a nehéz időszak alatt is. Rövidesen a csoport tagjai már aktívan részt vállaltak elkövetkező cursillok megszervezésében, lebonyolításában. Akár kiegészítő, háttér munkával, akár aktív munkatársi felkészüléssel. Próbáltunk az újonnan végzeteknek pozitív példát adni, és egyengetni a saját kis csoportjuk elindítását. 2020 augusztusától László atya vállalta a csoport lelki vezetését.

Gyakran csatlakozik hozzánk, tanít bennünket. Az évek során többször változott a csoport létszáma, összetétele, ahogyan az egyéni életsorsok alakultak. Igyekeztünk ezt rugalmasan kezelni és megtartani a folytonosságot. Részt vettünk Ultreyakon, aktív kapcsolatot tartunk fenn a környékbeli pl. gellénházi, zalalövői, zalaegerszegi cursillos csoportokkal.

A Mária Magdolna Plébánia életébe a tagok több szálon kapcsolódnak, és más közösségekbe is járnak. Aktívan részt vállalnak a liturgiában, ünnepeken tevékenykednek, karitatív tevékenységet, de akár takarítást, pakolást is vállalnak. Időközben egyik testvérünk akolitus lett és egy társunk jelenleg képzésre jár. Legújabb tagok az ötödik férfi cursillot végezve csatlakoztak hozzánk 2024 májusában.

Remélem ez a kis bemutató is kedvet hoz egy cursillo elvégzéséhez. Aktuális információk az egyházmegye honlapján a Szent Márton Cursillo Titkárság alatt is megtalálhatók.

(<https://www.martinus.hu/cursillo>)

Simon Zsolt, Szent Pió Cursillo csoport

A legnagyobb öröm

A 2024-es tanévben nagyon örültem a tanítványaim lelki és szellemi fejlődésének. Különösen szép élmény volt az elsőáldozók és bér mátkozók zarándoklata és maga a szentségfelvétel. A legnagyobb öröm számomra mégis az volt, amikor a szentség felvétele után láttam annak hatását a gyerekeken. A hitoktatói munka az öröme mellett számos nehézséget, keservet is tartogat. Az idei tanévben az volt a legnehezebb, hogy megőrizsem a rám bízottakat, egységet teremtsék és elfogadtassam a hittan tanulás fontosságát. A plébániai közösség családjai abban tudnak a legjobban segíteni, ha jó példát adva járnak a gyerekek előtt, katolikus módon élnek és gyakorolják a hitet otthon is és a templomban is.

Bánhegyiné Balázs Ágnes

Az Ady Endre Alapfokú Művészeti Általános Iskola hittanára vagyok.

Tanévünk során számtalan szép élmény történik. Ha egyet ki kellene emelni, az a tábor. Évek óta Celldömölkön töltünk 6 napot, ami a visszajelzések és személyes tapasztalataim szerint is valódi lelki felüdülés fiataljaink számára.

Megoldandó feladatok mindig adódnak, melyeket türelemmel, jó szándékkal és pozitív hozzáállással vagyunk képesek megoldani. Az egyházközség tagjai közé tartoznak a hittanos gyermekek szülei, családtagjai, akik támogató szeretetükkel egész évben jelen vannak. Ezért köszönetet is szeretnék mondani mindenkinek.

Miszoriné Mocsári Mariann

Három iskolában és két óvodában hitoktatok. A legnagyobb öröm, amikor a gyerekeken látszik, hogy szeretik Jézust, szeretik a Szűzanyát, jól megértik egymást a társaikkal és boldogok így. És még kérdéseik is vannak. És még a szülei is jönnek a szentmisére. Személyes öröm, amikor rajzolnak nekem, egész kis gyűjteményem születik évvégére a kis rajzaikból. A legnagyobb nehézség a korlátokkal megbirkózni. Az egyházközségben, a plébánián nagyon sokan támogatnak minket imáikkal, szeretetükkel, figyelmükkel, személyes példamutatással, templomdíszítéssel, adminisztrációval, elsőáldozáson közreműködéssel és egyéb segítséggel ... és ezt ezúton is nagyon köszönöm.

S. Ivancsics Evelin

Az idei hittanos év egyik legnagyobb öröme számomra, hogy a Petőfi Iskola felsős hittanos csapata az online fordulót követően bejutott a Szombathelyen megrendezett egyházmegyei döntőbe az egyházi iskolák csoportjai mellett. Ilyen esemény először történt, amióta a verseny létezik. Köszönet az iskola vezetésének az együttműködésért, mert habár tankezülethez tartozó iskolában tanítok, de a csapat tagjai a részvételért igazgatói dicséretben is részesültek! Gratulálunk nekik! A másik örömöm, hogy évről évre szép számmal vannak, akik a szentségekhez járulnak (elsőáldozás, bér mátkozás), és akikkel egyházmegyei zarándoklatokon vehetünk részt. Az egyházközség abban tudna támogatni, hogy velem együtt imádkozik a tanítványaimért, a családjaikért, hogy tartós legyen az Istennek tett ígéretük és legyen hitük a nehézségekkel szemben is megmaradni gyakorló keresztényeknek.

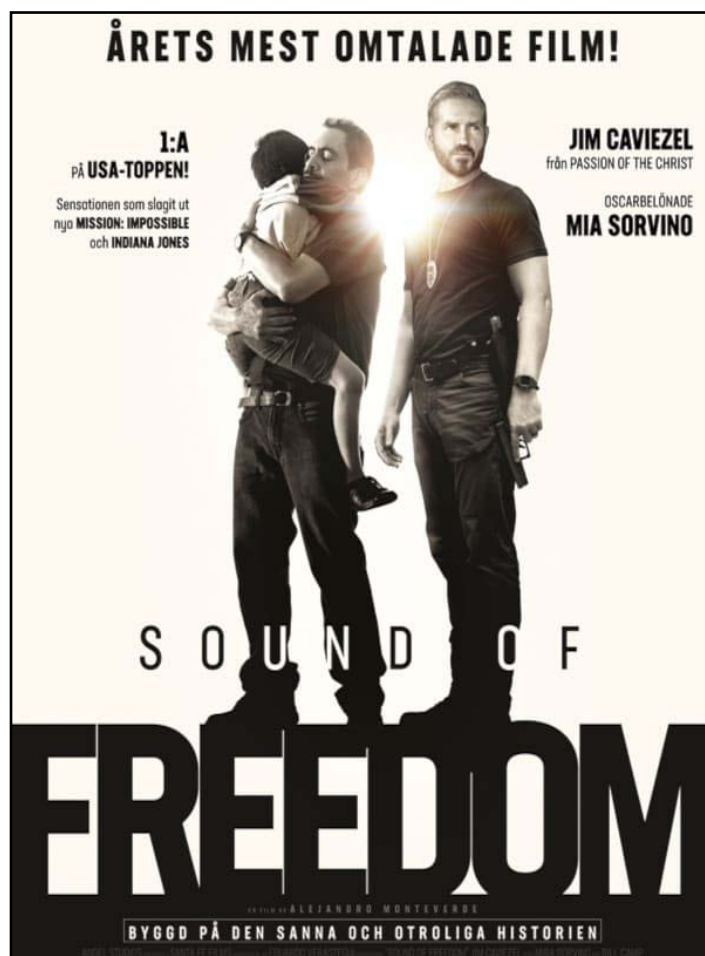
Tóthné Kokas Gabriella

Filmajánló

Amikor amerikai filmekről hallunk, a nagy amerikai filmstúdiók alkotásaira gondolunk: Disney, Netflix, Warner, Universal stb. A hatalmas költségvetésből készült, egész világon terjesztett filmek szokásos sémáiban már előre tudjuk, hogy milyen társadalmi csoportokból kerülnek ki a pozitív és a negatív karakterek, hogy a vallások közül a katolikusokkal általában baj van a hollywoodi filmekben. Manapság szinte nincs mozifilm pozitívan ábrázolt homoszexuális karakter nélkül. A vígjátéknak szánt filmek pedig a felhőtlen nevetés helyett obszcenitással kívánnak szórakoztatni. A hollywoodi filmekben sokszor a hívő, konzervatív kritikusok is próbálják meglátni a jót, a szépet, hiszen nincsen más a moziban, de az alkotások lopakodva kilúgozzák a világ gondolkodását.

Természetesen léteznek, elsősorban neoprotestáns alkotók által készített ún. keresztény filmek is, amelyek közül sok eljut a tengerentúrról a magyar közönséghez. De olyan, izgalmas, az életről szóló, szórakoztató, hollywoodi típusú filmek, amelyekben a főhős nem a genderpropaganda eszköze, hanem helyette néha a Szentírásból idéz, hűséges családapa vagy esetleg imádkozik, és mégis tódulnak a moziba a nézők, mostanáig nemigen készültek. Az elmúlt 4-5 évben azonban kisebb, tradicionális értékek iránt elkötelezett katolikus alkotók, igaz nem nagy tételben, de megpróbálják megtörni Hollywood egyeduralmát. Ezek közül hívnám fel néhányra a figyelmet.

Mel Gibson Passiója óta független, keresztény filmstúdió nem ért el olyan kasszasikeret az USA-ban, mint tavaly a **Szabadság hangja (Sound of Freedom)** című film, amely a tizedik legnézettebb film volt 2023-ban az amerikai moziban. A főszereplő Tim Ballard kormányügynököt a gyakorló katolikus Jim Caviezel alakítja, akit a Passió című filmben Jézus szerepében láthattuk. A film rendezőjének, Alejandro Monteverdének a filozófiája, hogy bármely történetet érdekesítő módon el lehet mesélni filmben úgy is, hogy nem hangzik el káromkodás. A színészek válláról ezzel nagy terhet vesz le, és filmjeivel bizonyítja, hogy igaza van. Az igaz történeten alapuló filmben Tim Ballard Kolumbiába indul küldetésre, hogy szüleiktől elrabolt gyermekeket mentse ki a pedofil emberkereskedők karmai közül. Tim Ballard munkája során olyan embereket tartóztat le, akik gyermekpornográfiát birtokolnak és terjesztenek. A fájdalmas munka súlyosan megviseli a magánéletét, és ezt csak tovább rontja, hogy bár számos eljárást indítottak, nagyrészt képtelenek megakadályozni, hogy egyre több gyermeket kizsákmányoljanak. Ballard megtévesztéssel beépül az emberkereskedő-hálózatba és egészen a kolumbiai dzsungel mélyére vezetnek a szálak, ahol több mint 50 gyermek és egy apának tett ígéret betartása a tét. A film epilógusa felhívja a figyelmet arra, hogy ma több ember a világon rabszol-

gasorban, mint a történelem során bármikor, beleértve azon korokat is, amikor a rabszolgaság legális volt. A közösségi finanszírozásból készült alkotás a költségvetését húszszorosán meghaladó bevételt ért el. (Magyar szinkronnal és felirattal is megtekinthető a Vide.hu-n.)

A **Nefarious** a Soli Deo Gloria stúdió szintén 2023-ban bemutatott filmje. Keresztény horrorként definiálják több helyen, ami furcsán hangzik. Látványos és ijesztő trükkök, erős filmes túlzások helyett egy pszichiáter és egy halálraítélt párbeszéde teszi ki a film nagy részét. A halálraítélt azt állítja, hogy a Nefarious nevű démon szállta meg, és követte el a testében a gyilkosságokat. Az előző pszichiáttere öngyilkos lett. A főszereplőnek a halálraítélt élményűségéről kell döntenie, akivel bár először találkozik, a démon mindent tud az életéről. Amikor rámutat a vádló az ateista pszichiáter múltbeli súlyos bűneire, voltaképpen igazolja a hagyományos katolikus tanítás helyességét. A démon az abortuszt a Molekh nevű démonnak bemutatott ókori pogány gyermekáldozatokhoz hasonlítja, és megjósolja, hogy James Martin pszichiáter háromszoros gyilkos lesz, és a saját sötét evangéliumának megírására próbálja rávenni áldozatát. Carlos Martins atya, egy hivatásos ördögűző azt nyilatkozta, hogy ez a valaha készült a démoni megszállottságot

legjobban, lerealisztikusabban ábrázoló film. „Ördögűzőként kijelenthetem, hogy élethű, és mindenkinek látnia kell, aki meg akarja érteni az Ellenséget.” Míg a hollywoodi „ördögűzős” filmek a démoni düh megjelenítésére összpontosítanak, a Nefarious ügyesen mutatja be az ördög elméjét és félelmetes intelligenciáját. Martins atya a szemináriumokban is le szokta vetíteni a filmet. (Magyar felirattal megtekinthető a Vide.hu-n.)

A **Cabrini** – A szent Alejandro Monteverde idén bemutatott filmje, amelyet már a hazai mozik is vetítettek. Cabrini Szent Franciskáról, az első amerikai női szent életéről szól. Francesca Cabrini olasz bevándorlóként 1889-ben érkezik New Yorkba. A nő meglepve tapasztalja a bűnözés, a sze-

génység és a megbetegedések növekedését, ezért elhatározza, hogy változtat rajta. Megkeresi a korántsem barátságos polgármestert, hogy lakhatást és egészségügyi ellátást biztosítson a társadalom legkiszolgáltatottabbjai számára. Cabrini csekély angoltudásával és gyenge egészségi állapotával egy reményteli birodalmat kezd felépíteni New Yorkban.

Hamarosan elérhető lesz a Szabadság hangja producereinek új filmje a **Sight**, amely egy Kínából Amerikába menekült és ott kereszténnyé vált szemsebész igaz történetét meséli el. Ming Wang az általa kifejlesztett egyedülálló módszerrel több ezer embernek adta meg, illetve vissza látását, felnőttek és gyermeknek egyaránt.

Sipos János

Templomunk

Szent Péter és Pál apostol freskója

Szent Péter és Pál apostol freskója a Mária Magdolna templomban

„Péter és Pál (tudjuk) nyárban | Összeférnek a nap-tárban” – ezekkel a szavakkal kezdi Arany János a sokak által kedvelt Fülemile-történetet. S valóban a két apostol – az első és a „tizenharmadik” – neve szinte összeforrt a közös ünnep kapcsán. A hagyomány szerint ugyanaznap, június 29-én szenvedtek vértanúságot, bár nem azonos évben. Krisztus elkötelezett követése és a vértanúság valóban összehozta őket, a két apostol életútja természete és céljai azonban nagyon különböztek.

Simeon/Simon Jona/János fia, a betszaidai halász valószínűleg idősebb volt Jézusnál, sem életkoráról, sem születésének idejéről nincs adatunk. Nem volt különösebben tanult ember. Tudjuk róla, hogy nős volt, de egyéb családi körülményeiről – mint az apostolokéről általában – nem beszélnek az írások. Jézus Kéfának, sziklának nevezte, valószínűleg azért, mert kitartóan ragaszkodott a véleményéhez. Heves, lelkes és odaadó természetűnek ábrázolják az evangéliumok, ami a szívében, az a száján volt, mégpedig megfontolás nélkül. Állhatatossága lehetett a szikla, (görögül petrosz, latinra fordítva petrus), amely alkalmassá tette őt az egyház vezetésére. Jézus az evangéliumok szerint többször is tett prófétai kijelentéseket későbbi életéről, tisztában volt gyengeségeivel de azzal is, hogy mérhetetlenül szereti őt, ezért imádkozott érte és biztos volt abban, hogy megerősödve alkalmassá válik feladata betöltésére. Az oldás és kötés hatalmával olyan felelősséget tett rá, amelyhez alázat és megfontolt véleménynyilvánítás, esetenként annak megváltoztatása is hozzá tartozott. Vezető szerepét a többi apostol is elfogadta.

Mint Jézusnak, elsősorban hitsorsosainak megtérítése volt a célja, s csak lassan, több vita és a Lélek útmutatása volt az, ami megnyitotta szívét és gondolkodásmódját a po-

gányok és a pogányokból lett keresztények felé. Élete második felében vándorló életet élt, bár a hagyomány nem tud arról, hogy Pálhoz hasonlóan közösségeket alapított volna. Heródes Agrippa 44-es üldözései elől menekült el Palesztinából, majd Rómába kerülve Nero császár keresztényüldözése idején, vsz. 65-ben őt is keresztre feszítették.

Általában idős emberként, kezében vagy övében az oldás és kötés kulcsaival ábrázolják, sokszor Szent Pál apostollal karöltve. A másik gyakori megjelenítése a hagyomány szerinti – fejjel lefelé való – keresztre feszítése, amellyel Mesteréhez való méltatlanságát juttatta kifejezésre.

Saul személyéről kicsit többet tudunk, nem utolsó sorban saját leveleiből, amelyekben néha magáról is ejt egy-egy szót. Megtérése, a „pálfordulás”, valamint őt az egyházban elfogadtató Barnabás apostol élete kapcsán már olvashatunk róla ebben az újságban is.

Bár a képeken mindig öregembernek ábrázolják, fiatalabb volt Jézusnál.

A kilikiai Tarsuszban született, a Szíriát és Kisázsiaát összekötő út mentén, a kulturális és vallási szinkretizmus központjában. Benjamin törzsének tagja volt. Apjától városi és római polgárjogot örökölt. Már születésekor megkapta a római Paulus nevet is. Talán ezért is hivatkozik magára mint legkisebbre, hiszen a paulus=kicsinyt jelent. Betegségeiről, amelyek miatt sokat szenvedett szintén leveleiből tudunk.

Ahogy szinte fanatikus lelkesedéssel üldözte a legkorábbi idők keresztényeit, akiket a Törvény ellenségeinek tartott, megtérése után ugyanezzel a fanatizmussal vetette bele magát az újonnan kapott küldetésbe, a pogányok Krisztushoz térítésébe. Ő volt a legfőbb támogatója annak az irányzatnak, amely nem tartotta szükségesnek a zsidó szokások megtartását és a Tórához való ragaszkodást, hanem a Krisztushoz és az ő egyházához való csatlakozást elegendőnek ismerte el az üdvösséghez. Ehhez a véleményhez természetéből adódó keménységgel ragaszkodott, s ez szembefordította Péterrel és a zsidó vallási előírásokhoz ragaszkodó irányzat képviselőivel. Az üldözöből lett hitvédő amúgy is gyanús volt a helyi keresztény közösség előtt, többször kellett menekülnie a saját hittársai elől, s csak a kedvelt és tekintélyes Barnabás tudta igazolni és elfogadtatni személyét.

Több közös, majd magányos útja után Jeruzsálemben vádolták meg a templom megszenteltségének megsértésével, és halálra ítélték. Római polgárságára hivatkozva a császárhoz fellebbezett, de ezzel csak elodázta halálát, mert a Nero császár keresztényüldözésének ő is áldozata lett, mint római polgárt nem keresztre feszítették, hanem lefejezték vsz. 66-ban vagy 67-ben.

Rómában három helyen emlékeznek a két apostol vértanúhalálára: Péterről a Vatikáni dombon, Pálról a Via Ostense melletti helyen kettejükről együtt a Szent Sebestyén-katakombában, ahová az üldözések idején ereklyéiket menekítették. A közös ünnep az egész világon elterjedt. Legrégibbi patrocíniuma Magyarországon a pécsi székesegyházé, 1009-ből, amelyet a salzburgi Szt. Péter apátság térítésével hoznak kapcsolatba.

Templomunkban a szószékhez legközelebb eső mellékoltár keleti falán látható Péter és Pál – a többi apostolhoz hasonlóan monokróm, „szoborfülkében” álló – alakja. Nem pusztán egymás mellett állnak, hanem támogatóan átölelve egymást, mintegy várva a vértanúságot, avagy Krisztus végső eljövételét. Ez az forma a keleti kereszténységből származhat, az ortodox ikonok ábrázolásain gyakori. Nagy kár, hogy az előtte álló gyóntatószék, sokat elvesz a freskó látványából.

Péterpál a magyar kalendáriumban jeles nap, az aratás kezdete. Érdekes, hogy bár ősi nagy ünnep, talán a szeniváni ünnep közelsége miatt nem voltak olyan liturgikus sajátosságai, amelyek szakrális népszokásokat ihlettek volna. Hagyományvilága így szegényes maradt. Az ünnep nagymiséjére néhol a szerszámokat is elvitték, s a plébános megáldotta őket. Voltak helyek, ahol a Szt. Iván tüzeinek áttételeként szokás volt Péterpál tüzét is gyújtani, talán a búzakereszteket akarták valamikor tűzvész ellen Péter és Pál oltalmába ajánlani. De ez már a szokások romlását bizonyítja. Valószínűbb inkább a tűzgyújtás tilalma volt, amelyet a szántóföldeken fekvő kék, illetve a tarló gyúlékonysága indokolt.

Marx Mária

Helyesbítés

Előző számunkban tévesen jelent meg az, hogy templomunk főoltárában Nolai Szent Félix ereklyéje található.

Helyesen:

A főoltárban Szent Félix vértanú ereklyéje található.

Felicia gazdag nemes családból származott és Rómában élt. Hét gyermeke volt: Januarius, **Felix**, Philipus, Silvanus, Alexander, Vitalis, Martialis. Krisztus szeretetéért zétosz-

totta nagy vagyonát a szegények között és gyermekeivel együtt nyilvánosan kereszténynek vallotta magát. A császár Publius prefektusra bízta ügyük kivizsgálását. Mindnyájukat megkínózták hitükért, végül mindnyájukat lefejezték. Anyjuk azért imádkozott, tartva gyermekeiben a lelket, hogy ők menjenek előtte át az örökkévalóságba, féltette ugyanis őket, nehogy elhajoljanak a hittől. Vértanúságot szenvedtek Rómában 164 körül.

forrás: patriarchatus.hu

Elsőáldozók, bérmálkozók plébániánkon 2024-ben

Naptár

Június 21 – Keresztelő Szent János

Keresztelő Szent János az egyház egyik legnépszerűbb szentje, hozzá és ünnepéhez sok érdekesség kapcsolódik.

Legelőször is a neve, amely a magyar nyelvben anakronizmus, hiszen a keresztelésnek csak Jézus keresztthalála után van értelme. A név latin változatában (Joannes Baptista) az értelmező a bemejtés bűnbánati szertartását jelenti, amely a későbbi időkben mosódott össze a Krisztushoz való csatlakozás jelével. Nevének változata, a Szent Iván a bizánci egyház kultikus befolyását mutatja, s mind a mai napig él.

Földi születésnapját (amelyet az egyház csak az ő, és a Szűzanya esetében ünnepel) azért helyezték a nyári napforduló idejére, mert születése Lukács Evangéliuma alapján kb. fél évvel előzte meg Jézusét. Így Jézus születése a téli, míg Jánosé a nyári napfordulóra esett, amely napok a naptár pontosításával már nem esnek egybe az eredeti június 21-i, ill. december 21-i időponttal.

Szülei, Zakariás főpap és felesége, Erzsébet rokonai voltak Máriának. Fogantatásuk körülményei – Gábrriel arkangyal híradása – is párhuzamba állíthatók a megfelelő lukácsi helyek alapján. (Lk 1, 8-20 és 26-38) Születési helyének a hagyomány a Jeruzsálem közelében fekvő En karimot tartja.

Szent János az utolsó próféta, híd az Ó- és Újszövetség között. Sajat megfogalmazása szerint ő a „pusztába kiáltó szó”, amely előkészíti a Megváltó eljövételét. Az általa hirdetett bűnbánat, amelynek a Jordán folyó vizében való alámerülés a jele, megnyitja szíveket Isten világban való megjelenésére. A másik fő feladata, hogy tanúságot tegyen a Megváltóról. Ennek népszerű ábrázolása a keresztben függő Isten Bárányára mutató, szőrruhába öltözött alak.

Az egyház megünnepli vértanúságának idejét is, augusztus 29. „Keresztelő Szent János fővétele” napját.

Mindkét nap, a napforduló, a fény ünnepe és a termés betakarításának ideje is sok népi szokásnak ad támpontot, akár csak a karácsony, amely a sötétség legyőzésének szimbolikus alkalma. Ezeknek az ősi pogány ünnepeknek a kereszténység számára is volt mondanivalója, ezért az egyház kezdettől fogva igyekezett hozzá kapcsolni a maga mondanivalóját.

A legjelentősebb nyárközepi népszokás a tűzgyújtás és -átugrás egyértelműen a fény ünneplése, amelyet a kereszténység a tisztulás (a népi gondolkodás pedig a párválasztás és egymás melletti kitarítás, termékenység) jeleként értelmez.

Magyarországon Virágos Szentjános néven is ismert, ami a napforduló környékén szedett gyógynövények jelentőségének köszönhető.

Ábrázolásai viszonylag ritkák, ha igen, akkor más szentekkel együtt fordul elő. A középeurópai üvegeképeken és olajnyomatokon viszont népszerű volt a csecsemő Szent János és Jézus páros képe, amelyen Jézus országalmát tart a kezében, János pedig egy bárányt ölel. Ugyanez a téma megjelenik a

Szűzmaria lábánál játszadozó gyermekek alakjával is.

Marx Mária

A képek közzlésének engedélyezéséért köszönet a Göcseji Múzeumnak.

Ismerős testvérek

„Beteg voltam, és meglátogattatok...”

Riport Pummerné Gróf Katalin, önkéntes beteglátogatóval

Katalin a Szombathelyi Egyházmegye Kórházlelkészi Szolgálatának önkéntes beteglátogatója. A beteglátogató csoportot Horváth István Sándor atya a kórházlelkész képviseli, vele együttműködve segíti a beteglátogatók koordinálását. Egy Viber-csoportban folyamatos kapcsolatban állnak a

csoporttagokkal, így ha bárkinek nehézsége, kérdése van, vagy ha segítségre van szüksége, a lehető leggyorsabban tudnak reagálni

Mi volt az az indító mozzanat, előzmény, amikor a betegekhez „küldtél”, hogy látogasd őket?

A legelső gondolatot még nagyon régen, a nagymamámmon keresztül ültette a szívembe a Jóisten, de ezt az üzenetet csak jóval később értettem meg. A kardiológiai osztályon feküdt, mikor bementem hozzá látogatóba. A háromágyas kórterembe belépve először a nagymamámmal kezdtünk beszélgetni és rövid időn belül a másik két szobatárs is bekapcsolódott a beszélgetésünkbe. Sokféle témát érintettünk a kerti munkától a sütés-főzésen keresztül a vallásig. A 25-30 perces látogatás során volt sok vidámság, de nagyon mély, értékes gondolatok is születtek. Mikor indulni készültem elmondták, hogy mennyire köszönik a beszélgetést. Elmondásuk szerint „ebben a félórában elfeledkeztek a betegségükről és új lendületet kaptak a gyógyuláshoz”. A nagymamám szavai azóta is a fülemben csengenek: „Neked ezt kellene csinálnod”, de akkor még nem értettem mire gondol. Azóta a Nagymamám a Jóistenhez költözött, de a szavait megőriztem és a szívemben hordozom.

Hogyan indult ez a szolgálat az életedben?

Szinte minden ember életében van mikor egy szeretett személy, családtag hosszabb időre kórházba kerül. Az én életemben is volt. A gyermekemmel kellett kórházba lennem több hétig. Megtapasztaltam, hogy milyen nehéz élethelyzet ez a betegnek, a hozzátartozóknak egyaránt. Mikor a gyermekem aludt, próbáltam segíteni a többi szülőnek. Nem kell nagy dolgokra gondolni. Pl. figyeltem az ő gyermekére is,

amíg ő lefutott egy kávéért vagy elment és lezuhanyozott. Viszont arra is nagy szükség volt, hogy a beteg elmondhassa valakinek, hogy fél. A szülőt nem szerette volna ezzel elszomorítani. Az akkori élethelyzetben ezek az apróságok megoldhatatlannak tűnő problémák voltak.

2015-től, főiskolai éveim alatt nyitogatta az Úr a szívemet a szolgálatra. A tanulmányok bátorságot adtak hozzá, hogy elkezdjem. A negyedik évben már kerestem az alkalmat, hogy hol tudnék becsatlakozni az egyházi szolgálatba. Sokat beszélgettünk erről Takács András akkori kórházlelkésszel. Önkéntes beteglátogatóként András atyához csatlakoztam, majd sajnálatos halála után az új kórházlelkésszel is folytattam ezt a munkát. Hála Istennek, Krisztián atya is nagyon nyitott volt a közös munkára. Hetente egyszer megbeszélt időpontban találkoztunk és egy osztályt végiglátogattunk. Azóta sincs két egyforma szolgálat, de minden szolgálat maga a csoda.

Hogy kell elképzelni a beteglátogatók szolgálatát?

A szolgálatot mindig a kórház kápolnájában kezdjük és a végén ott fejezzük be, imával. Innét indulunk el az osztályra. Könnyű minket felismerni, mert a védőszentünk tiszteletére, Kalkuttai Szent Teréz kék csíkjait viseljük a fehér köpenyünk szélén és szívünkben az ő lelkiességét követjük. Egy nyakpánton viseljük az azonosító kártyánkat, amin fénykép, név és a kórházlelkészség felirata látható. Az osztályon mindig a nővérpultnál jelentkezzük be először. Ott elmondják, hogy hova nem mehetünk be (pl. fertőzésveszély miatt) és ki az, aki mindenképp szeretne velünk beszélni. Innét szobáról szobára haladva, ahova szabad, bemegegyünk.

A látogatás mindig a beteghez igazodik. A beteglátogató mosolyogva beszélget, együttérzőn meghallgat, aki kéri, azzal együtt imádkozik vagy egyszerűen csak egy pohár vízért ugrik. Minden alkalommal Jézust visszük a szenvedő ágyához. Hisz Jézus szeretetét sugározzuk és a betegben a szenvedő Jézust látjuk. Ahogy a Mt 25 is mondja: „Beteg voltam, és meglátogattatok [...] Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” Hívást kaptunk a szolgálatra: van, akit egy ismerős, van akit egy jó példa, van akit belső hang indított el az úton. Ha a beteg szeretné, hogy meglátogassa a kórházlelkész, akkor ezt jelezzük István atyának, és rövid időn belül ő is meglátogatja.

A beszélgetés után az a legjobb érzés nekünk, ha jókedvűbb és nyugodtabb lesz a szoba hangulata.

Kodály Zoltán gondolata: „Két ember közt a legrövidebb út egy mosoly.”

Nem téríteni megyünk! Személyes példánkkal szeretnénk keresztény életünkről tanúságot tenni. „Ne beszélj Istenről, csak ha kérdeznak, de élj úgy, hogy kérdezzenek!”

Hányan vagytok?

Jelenleg 18 aktív önkéntes látogat 10 osztályon.

Milyen munkamegosztásban, szervező elvek mentén dolgoztok?

A mi szolgálatunk önkéntes, ezért mindenki a saját életébe, ahova be tudja illeszteni, abban az időben végzi a beteglátogatást. Az viszont fontos, hogy a látogatás időpontja kiszámítható és rendszeres legyen. Pl. én keddenként fél 3-kor érkezem az onkológiára a beteglátogató társammal. Már várnak minket mind a betegek mind az ott dolgozók. Nem okozhatunk nekik csalódást.

Ha valaki betegség miatt nem tudja látogatni az osztályát, próbáljuk megoldani a helyettesítését.

Mi ad erőt nektek a szolgálathoz?

Jézussal szolgálni, Jézust szolgálni ez adja az erőforrást. A szolgálatban töltődünk fel, de vannak nehezebb napok is. Ilyenkor segít a kápolnában a szolgálat utáni ima. Jézus lábához tesszük a terheinket. Havonta egyszer összejövünk és

megbeszéljük az előző hónapot, illetve a további teendőket. Folyamatos kapcsolatunk van az Atyával, a szentmisék felbecsülhetetlen értékek.

Mivel tudnak, tudnának a városlakók, a városi közösségek támogatni benneteket?

A legnagyobb segítség az lenne, ha bizalommal fordulnának felénk az emberek, nemcsak azok, akikkel a kórházban találkozunk, hanem a hozzátartozók is. Beteget látogatni nem mindig könnyű, és még jobban nehezíti a munkánkat, amikor a betegek vagy a hozzátartozók elzárkóznak a segítség lehetősége elől, mégis arra kérem őket, hogy ne forduljanak el tőlünk és adjanak egy esélyt, hogy megmutathassuk milyen az, amikor az aggodalmakat Jézus kezébe ajánljuk. Szívesen fogadjuk, ha a családtagok felkeresnek minket, ha úgy érzik, hogy a bent fekvő szerettük is örülne a közös lelki beszélgetésnek, csoportos imának, pozitív gondolatoknak. És persze, mint minden ilyen szolgálatban, a háttérmunka is nagyon fontos. Kérjük, hogy gondoljanak a betegekre és a beteglátogatókra egyaránt és imájukba röviden foglalják bele őket, hiszen Jézus az, aki a változásokat meghozza mindannyiunk életébe.

A kérdéseket feltette: Szabó-Hidvégi Orsolya

Beszámoló-hírek

„Azért vagyunk a világban, hogy Istent megismerjük és szeressük”

Beszámoló a Városmisszió Lelkesítő programjáról

2024. április 27-én Kunszabó Zoltán állandó diakónus tartott felkészítő képzést mindazoknak, akik szívesen vállalnak szerepet a Városmisszió szervezésében, lebonyolításában, s nyitottak az evangélium hirdetésére. A nap összefoglalóját az alábbiakban olvashatják.

A kereszténység szíve az örök életre szóló meghívásban rejlik. Az evangelizáció hivatása az, hogy ezt a meghívást eljuttassa az emberekhez, és megmutassa nekik az Isteni szeretet csodáját. Az Egyház minden tagja missziós közösség része, és mindannyiunk feladata, hogy az Isteni meghívást közvetítsük a világnak.

Az új evangelizáció mozgalma, amely a II. Vatikáni Zsinat után indult, arra ösztönöz minket, hogy friss szemmel tekintsünk az üdvösségre. Isten minden ember üdvösségét akarja, és a missziónk célja, hogy megérintsük az emberek szívét, és változást érvényesítsünk el az életükben. Feladatunk, hogy úgy beszéljünk Jézusról, hogy az emberek dönteni tudjanak mellette.

Jézus parancsot adott, hogy terjesszük az evangéliumot. Az üdvösség nem automatikus: azok, akik halálos bűn állapotában halnak meg, nem üdvözülhetnek. Ez az Egyház katekizmusában is szerepel. Jézus is beszél arról, hogy van veszély és kárhozát, de az üdvösség lehetősége mindenki számára nyitva áll!

Az evangelizáció során fontos: a hit dimenziója az emberek tapasztalatai felett áll. Isten szeretete állandó és személyes minden ember számára, minden körülmények között.

A bűn elválaszt minket Istentől, de az újjászületés, amelyet a Szentlélek ajándéka tesz lehetővé, új életet ad nekünk.

Az evangelizáció első lépése a kapcsolatfelvétel és a megszólítás. Legyünk nyitottak az emberek felé, hallgassuk meg őket! Fontos, hogy mindenkinek legyen saját tanúságtétele, amely rövid, hiteles és Krisztus-központú: Milyen átalakulást, változást hozott az életünkben a Krisztussal való személyes kapcsolat? Milyen volt az életem nélküle, és milyen Vele?

A cél, hogy hitet ébresszünk és megtérésre vezessünk, valódi emberi találkozások keretében.

A hatékony evangelizáció kulcsa a Szentlélekkel való mély és alapvető kapcsolat. A misszió és a Szentlélek kiáradása között szoros kapcsolat van. A hívő élet folyamatos

pünkösdben és folyamatos misszióban telik, a Szentlélek vezetése alatt. Ha tiszta a szívünk, megbánjuk bűneinket, akkor minden szentmisében és imádságban eltölt minket a Szentlélek. Merjünk tanúságot tenni arról, hogy Isten elfogad bennünket, szeret minket, velünk van mindig és minden körülmények között! Jézussal való kapcsolatban egy szép, igaz és örök élet útján járhatunk!

Feladatunk, hogy az embereket közelebb hozzuk Istenhez, és megmutassuk nekik az örök élet ígérését.

A küldetés mindannyiunk számára szól: Vigyük el Krisztus fényét mindenkihez!

Háriné Mile Mária Mónika

Bérmálkozók zarándoklata Zalaegerszegen

2024. április 19-én, pénteken sor került a Szombathelyi Egyházmegye zalaegerszegi régiójában is a bérmálkozók zarándoklatára, lelki napjára. A beérkezett előzetes jelentkezések alapján kb. 210-en lehettünk, 9 csoportban, azaz kényelmesen elfértünk a Mária Magdolna Templom padjaiban. Érkezéskor minden csoport megkapta a „menetlevelét”, hogy aznap milyen programokon fog részt venni és mikor mire lesz lehetősége a csoportnak. Három fő helyszíne volt a rendezvénynek, amin egymás után, forgóban minden csoport részt tudott venni: a városi kalandtúra, beszélgetés a püspök atyával a templomban, interaktív előadás az egyházzól a Mindszentyneum földszinti nagytermében.

Székely János püspök atya köszöntője után először a városi kalandtúrára indultunk, hittanárunk jelenlétében a Mária Magdolna Plébániához tartozó csoportokkal. Térkép alapján meg kellett keresni szentek szobraikat a városban, különböző helyekre elhelyezett plakátokat felkutatni és kérdésekre válaszolni egy-egy feladatnál. Ha minden kérdésre jól válaszoltunk, akkor tudtuk csak megfejtetni az utolsó feladványt, amihez a betűkódok a korábbi feladatokban voltak elrejtve. Nem volt könnyű, de sikerült megbirkóznunk a feladattal! (Mint utóbb megtudtuk, szinte minden csoport hibátlanul töltötte ki rejtvényt, melyhez mindenkinek gratuláltak a szervezők.) Ezután következett a Plébániatemplomban a beszélgetés püspök atyával, ahol mesélt a gyerekkori élményeiről, személyes történeteket osztott meg és lelkesítő volt őt hallgatni! Élmény volt személyesen találkozni vele és még kérdéseket is tehetünk volna fel, ha lett volna elég bátorságunk hozzá... Majd a következő program a Mindszentyneumban várt bennünket, ahol Prezin keresztül Pongrácz Benedek és Rátkai István diakónus atyák mutatták be az egyház működését és Kahoot-on tippelhettünk, szavazhattunk az egyes kérdésekben és használhattuk a mobilunkat. Jól kitalált képrejtvények tették emlékezetessé a programot. Zárásként, a nap végén szentmisével hálát adtunk a közös együttlétért, megköszöntük a Szentléleknek, hogy egybegyűjtött minket erre a napra és a szervezőknek

is, hogy ez a nap létrejöhetett. Köszönet érte Stróber László atyának, Tóthné Kokas Gabriella hittanárnőnek, hogy meghívott minket a zarándoklatra.

Néhány gondolat, visszajelzés a zarándoklatról:

- Megtisztelő volt találkozni a püspökkel. Izgalmas túra keretein belül több embert meg tudtam ismerni. Püspök atya történeteit hallgatni is izgalmas és érdekes volt. (D.V.)
- Püspök atya kedves és vidám volt, nagyon pozitívan állt a programhoz! Jó volt hallgatni ahogy a gyerekkoráról mesélt, kicsit arra is utalt, hogy ne a kifogásokat, hanem a megoldásokat keressük! A Mindszentyneumban nekem tetszett az interaktív sága és a kamaszoknak célzott kérdései/feladatai. (Sz. A. Z.)
- Nekem nagyon tetszett a városi túra, amikor a kérdésekre a válaszokat keresgáltuk és ezáltal volt lehetőségünk megismerkedni a bérmálkozókcal. (T. L. A.)
- Nekem igazából minden tetszett, de leginkább az tetszett amikor sétálgattunk a városban, az jó volt. (P. Gy.)
- Számomra megtisztelő érzés volt részt venni a püspök által prédikált szentmisén, illetve a vele történő beszélgetés is nagyon érdekes volt. (N.R.)
- A városi túra nekem tetszett. A püspök atyával a beszélgetés nagyon tanulságos volt. (M. A.)
- Érdekes volt számomra hallgatni, ahogy a püspök atya a gyerekkoráról és az életéről beszélt. Valamint többet is megtudhattunk a bérmálásról a nap folyamán. (K. B. K.)

Össességében köszönet és hála a napért!

**A Zalaegerszegi Petőfi Sándor Két Tanítási Nyelvű
Általános Iskola nyolcadik osztályos bérmálkozásra
készülő tanulói**

Elsőáldozók

Zárda-kápolna, 2024. április 20.

Bajor Adél
Balogh Máté
Bedő Zsombor
Belső Vencel
Bencze Levente
Berta Botond Boldizsár
Cser Máté
Csizmadia Kincső
Csizmazia Péter
Dávid József Bendegúz
De Groot Emma
Delacasse László
Devecseri Gergely
Fábián Blanka
Fábián Levente
Farkas Heléna
Farsang Sára
Gál Máté
Gángó Adél Mária
Gorza Emma Erzsébet
Illyés Benedek
Jugovits Olivér
Kadala Anna
Kámán Emma
Kocza Emese
Komáromi Nóra
Kozma-Bognár Laura
Mikolás Levente
Miszori Rebeka
Molnár Marcell
Nemes Boróka
Nemesi Máté
Perl Hanna
Pető-Zimonyi Ákos
Polgár Szigfrid Ferenc
Rózsai Barbara
Sáfár Botond László
Schiller Blanka

Simon Mihály
Sinkó Vilmos
Sorok Márton
Sziráki Dorottya
Takács Boldizsár
Takó Áron
Tófeji Dávid Zalán
Tóth Réka Hanna
Tóth-Tanner Benedikt
Tótmárton Barnabás
Tsiapa Illés
Varga Fruzsina
Varga Lili
Vér Botond

Zárda Kápolna, 2024. május 17.

Balassa Örs
Fischl Sára Rebeka
Gál Rebeka
Galoutsik Hanna
Kovács Luca
Ludányi Veronika
Sőre Bianka
Varga Péter
Vass Kiara
Zarka Benedek

Dózsa iskola 2024. április 21.

Besenczi Hella
Éder Rajmund Gellért
Gillich Tamás
Hajmási Jázmin
Horváth Gréta
Jakabfi Jázmin
Kamasz Hanna
Kereder Soma

Marosvölgyi Barnabás
Németh Zsolt Tamás
Némethy Zalán
Nyakas Dávid
Papp Ádám
Pete Nándor Magor
Szvátecz Alex
Tóth Júlia
Tóth Petra Dóra
Zalavári Jana Luca

Ady iskola 2024. április 28.

Bátai-Bebesi Lili
Bíró Hanga
Bódis Máté
Csányi Barna Gábor
Csúvár Boglárka
Doszpoth Dóra
Ferencz Bálint
Ferkócza Panna Báborka
Gyulasi Báborka Cecília
Horváth Aliz
Horváth Barnabás
Kamasz Blanka
Kondákor Zoltán
Kovács Anna
Makasics Csenge
Márovics Hunor Balázs
Mizerák Dorka
Molnár Noel Péter
Nagy Kincső
Németh Noé
Pados Gergő
Peti Marcell
Réczeg Luca
Ruzsics Alex Gábor
Sántha Dorina
Somogyi Marcell
Szabó Norina Napsugár

Szekeres Szonja Szófia
Tóth Hunor Tas
Veszprémi Kamilla

Petőfi iskola 2024. május 5.

Cser Bence
Demenescu Benjamin
Farkas Léna
Grodvaldt Ádám Brooklyn
Horváth Léna
Kondor Szilvia
Márton Sára
Matolcsi Noel
Mester Péter
Péter Odett Vanessza
Rácz Ágota Anna
Sényi Csenge
Sipos Zalán Ferenc
Szabó Áron
Takács Ármin Sándor
Takács Bálint András
Tóth Lilla
Végh Ninetta

Dózsa iskola

Barki Richárd
Bolla Barbara
Gálos Áron Róbert
Horváth Olivér Imre
Nagy Izabella
Németh Zalán József
Simon Olívia
Tamás Lili Erzsébet

Bérmálkozók

Zárda-kápolna 2024. április 13.

Ambrus Zoltán
Bajor Jázmin
Bajor Zalán

Bali Léna
Bánhidi Alicia
Bárdossi Orsolya
Csizsár Barnabás
Csizmadia-Martón Janka
Diós Máté
Gecseg Angelika

Harcz Helga
Horváth Eszter
Horváth Zsófia
Kámán Marcell
Kollányi Zénó
Komondi Lara
Kovács János

Kozma Kolos Flórián
Lukács Péter
Máté Ákos
Meretei Barnabás
Mrakovics Miklós
Nyakas Bálint
Paksa Borbála

Péntek Kristóf
Sebestyén Márton
Seregélyes János
Simon Zsombor
Süle Nimród
Szemes Áron
Takács Anna
Takács Mátyás

Takács Nóra
Vér Luca
Virág Máté
Zombó Márta
Zuggó József
Zuggó Terézia
Zelkó Benedek

Zárda-kápolna 2024. május 17.

Balassa Örs
Cziráki Ramóna
Csákány Imre
Gyarmati Júlia

Horváth Regina Anna
Ludányi Veronika
Sragli Liliána Kitti
Zarka Benedek

A zalaegerszegi Mária Magdolna Plébániatemplomban, 2024. május 26-án bér mátkozók névsora

Felnőttek

Bellus Attila István
Bursits Zsolt
Kocsis Dóra
Mayerné Zsuppányi
Mercédesz
Simon Alexandra
Végh Brigitta

Orbán Lili Teréz
Péterfai Lia
Pezatta Giulio
Salamon Dávid
Sebők Csenge
Simon Liliána Rita
Szabó Darinka
Szabó Panna
Szabó Szandra
Szekeres Izabella Sára
Udvari Kára
Varga Gábor

Mihók Amira
Németh Alexandra
Oláh József
Osbáth Tamara Dalma
Pálos Bianka
Papp Dávid
Pesti Vivien Panna
Rafael Liliána Zsanett
Süle Vivien
Takács Bence

Petőfi iskola

Bencze Dávid
Böcskey Csanád
Drávecz Viktória
Gerencsér Vivien
Halmi Barnabás
Horváth Mátyás
Horváth Natália
Iancu Jázmin
Kámán Boglárka Kata
Kovács Attila
Márton Attila
Nagy Réka
Pálfi György
Szabó Márton
Szép Anna Zorka
Tarsoly Hanna
Tatai Luca Anna
Tóth Tifani

Ady iskola

Gyökeres Bertalan
Jakabfy Levente
Jóna-Horváth Hanna
Kámán Gergő
Kaszás Dóra
Lőrincz Nóra
Mészáros Fanni

Dózsa iskola

Berta Benedek
Jakabfi Bálint
Kaczor Bálint Mihály
Kántor Emma
Lakatos Barnabás

Mindszenty iskola

Horváth Fruzsina
Marics Odett
Simon Péter

*Farkas Ferenc
Mégfeszített krisztus*

*Farkas Ferenc
Madonna*

Beszámoló-k hírek

Anyakönyvi hírek

2024 áprilistól-júniusig

Keresztelés

Karádi Maximilián	Vörös Panka
Deák Zselyke Lili	Vörös Hannaróza
Fehér Natália	Koleszár Marcell Sándor
Kereder Sára	Cseke Hunor
Kereder Soma	Cseke Hanna
Mikó Emese	Cseke Helena
Kovács Róza	Kónya Petra
Vass Bíborka	Varga Péter
Kemény Benedek	Ludányi Veronika
Czinder Sára	Vass Kiara
Czinder Zoltán	Szakács Ákos Bendegúz
Tsiapa Illés	
Kiss Karina	

***Köszöntjük a Katolikus Egyház és
egyházközségünk legifjabb tagjait!
Isten éltesse őket sokáig!***

Házasságkötés

Kovács Patrik Richárd és Bangó Vivien Enikő
Kemes Dávid és Varga Dorottya
Beck Károly és Valdez Santos Dorina
Kiss Róbert és Ürmös Bettina
dr. Szekér Donát és Péter Anna

***Jókívánságainkat fejezzük ki a pároknak, a
kölcsonös szeretetben szentelődjenek meg
házasságukban!***

Temetés

Paksa István (1940)
Marosi József (1960)
Tófeji Ferencné sz. Szakony Edit (1957)
Kóta Jánosné sz. Kristály Katalin (1955)
Szabó László (1940)
Mráz Ferenc László (1939)
Veress József (1962)

Oláh András Ferencné

sz. Fliegler Mária Magdolna (1954)
özv. Herczeg Jánosné sz. Kocsis Magdolna (1944)
Sinkovits István (1949)
özv. Kaszás Istvánné sz. Vas Franciska Mária (1943)
Kovács Péterné sz. Lendvai Katalin (1952)
Farkas Ferencné sz. Forgács Zsuzsanna (1938)
özv. Vajda Zoltánné sz. Göncz Irén (1927)
Vass László (1945)
özv. Egyed Ferencné
sz. Pattogó Terézia Erzsébet (1947)
Nagy Gábor Pál (1936)
özv. Szili Ferencné sz. Péntek Sarolta (1934)
Kiss István Lajos (1964)
Zeke István (1939)
Marai István (1964)
özv. Fazekas Lajosné sz. Fábíán Zsuzsanna (1937)
Búza Sándorné sz. Szujker Angyalka (1933)
Bajzik Bianka (2010)

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség
kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.

Szerkeszti:
Tájékoztatói Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:
Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:
Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó
fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.